

20.09.2016 г. / 23:40:07

Вяра

21.09 по еретическия, †08 септември по православния календар - Рождество на Пресвета Богородица. Икона на Пресвета Богородица Курско-Коренна

Слово за Рождеството на Пресвета Богородица

Господ, Който живее на небесата, като поиска да се яви на земята и да живее между хората, преди това си приготви на нея място, в което да се всели Неговата слава - Пречистата Своя Майка: защото обичайно е у царете, когато те искат да посетят някой град, преди това да си приготвят там палат за своето пребиваване. И както палатите на земните царе се изграждат от най-изкусните майстори и от най-скъпоценни материали и се издигат на най-високото място, като са по-прекрасни и по-обширни от всички други човешки жилища, така подобавало да се създаде и палатът, който трябвало да

стане вместилище на славата на Небесния Цар. Във Ветхия Завет, когато Бог пожела да живее в Иерусалим, Соломон Му издигна храм, като повери съграждането му на най-изкусния строител Хирам, който беше изпълнен с художество, разум и знание за всяко дело. А храма съгради Соломон от най-скъпоценни материали - с превъзходен камък, с благовонни дървета: кедър и кипарис, докарани от Ливан, и с чисто злато. Той го издигна на най-високото място - на хълма Мория. Храмът бил още по-прекрасен и поради това, че върху стените му били изработени изображения на херувими, на различни дървета и плодове. Той бил толкова голям, че в него свободно можело да се вмести цялото множество на Израилския народ.

И върху него слязла славата Господня - в облак и огън. Но този храм не бил достатъчен, за да вмести в себе си Невместимия Бог. Соломон Му издигнал храм, но Всевишният не в ръкотворни храмове живее. "Какъв дом ще Ми създате, казва Господ, или кое място е за Моя почивка"? И ето - Бог благоизволи, в началото на новозаветната благодат, да бъде създаден неръкотворен храм - Пречистата, Препоблагословената Дева Мария. А от кой строител беше съграден този храм? Наистина - от най-премъдрия, от Самата Премъдрост Божия, както говори Писанието: "Премъдростта си съгради дом". А всичко сътворено от Премъдростта Божия е прекрасно и съвършено! И понеже Божията Премъдрост създаде одушевената скиния на Словото, затова се и съгради съвършен храм за съвършения Бог, пресветъл палат за пресветлия Цар, пречист и неосквернен чертог за пречистия и нескверен Жених, непорочно жилище за непорочния Агнец. Защото верен е Свидетелят на небесата, Който говори към Нея: "Цяла си хубава, моя мила, и петно няма на тебе"! И светият Дамаскин пише: "Цяла - чертог на Духа, цяла - град Божий, море на благодатта, цяла - доброкрасна, цяла - любезна на Бога".

А от какви материали беше създаден този палат? Наистина - от най-скъпоценни, защото произлезе, като - от скъпоценен камък, от Давид, който със сложения в прашката си камък, предобразяващ Камъка Христа, порази Голиат; и като от благовонно дърво кедър и кипарис се роди светата Дева-Богородица от архиерейски род, принасящ благовонни жертви Богу. Нейният баща - светият праведен Иоаким бил син на Варпафир, който произхождал от Давидовия син Натан, а майка ѝ - светата праведна Анна, била дъщеря на свещеник Матан, от Аароновото коляно. Значи Пречистата Дева произхождала, по баща, от царски род, а по майка - от архиерейски. О, от какви предрагоценни съставки - говоря за пречестното произхождение - се създаде одушевеният палат на Царя на славата! И както в Соломоновия храм съграденото от камък и дърво придобило особена ценност от чистото злато, с което било позлатено; така и в рождението на Пресветата Богородица благородството на царския и архиерейския ѝ произход още повече заслужило почит, поради целомъдрието на нейните свети родители, което е по-скъпо, отколкото съкровища от сребро и злато, по-ценно от драгоценни камъни и всичко честно не ще се сравни с него. Защото Пресветата Дева се родила от целомъдрени родители, което превъзхожда всяко благородство. Затова светият Дамаскин, като се обръща към светите праведни Богоотци, говори така: "О, блажени съпрузи, Иоаким и Анна! Наистина вие, според плода на вашата утроба, се явихте непорочни, според словото на Господа: "по плодовете им ще ги познаете". Вие имахте живот, угоден на Бога и достоен за Родената от вас. Защото, като живяхте целомъдрено и праведно, от вас произрасна съкровището на девството - говоря за Девата: преди Рождеството Дева, в Рождеството Дева, след Рождеството Дева, и винаги - Дева, едната приснодевстваща - и с ум, и с душа, и с тяло. Подобаваше, λμφσε; девството, от целомъдрие родено, да бъде принесено за плътта на Самата Единородна

Светлина!

О, двоице най-пречисти словесни гургулици, Иоакиме и Анно! Вие, като съблюдавахте целомъдрено закона на природата, божествено се сподобихте с преестествени дарове и родихте на света Девата - Божията Майка! Вие, като живяхте благочестиво и праведно в човешкото естество, родихте Дъщеря по-честна от ангелите и сега владичествваща над ангелите. О, най-прекрасна и пресладостна Отроковице! О, крине, произрасъл сред тръните от най-благороден царски корен! С теб се обогати царството на свещенството"! С тези слова свети Иоан Дамаскин ясно показва от какви родители е родена Божията Майка, от какви прескъпоценни съставки е устроен палатът на Небесния Цар.

А на какво място се издигна този одушевен палат? Наистина - на най-високото, защото църквата дава за това следното свидетелство: "наистина - по-високо от всички си чиста Дево"; но по-високо - не по място, а - по добродетели и по висотата на Божиите дарования. А мястото, където се родила преблагословената Дева, бил неголям град в Галилейската земя, наречен Назарет, който бил подчинен на големия град Капернаум. Неговите жители били презирани, поради което и за Христа беше казано: "от Назарет може ли да излезе нещо добро?". Но Господ, "Който живее във висините и милостиво гледа към смирените", благоизволи Неговата Пречиста Майка да се роди не в Капернаум, който в гордостта си се превъзнасял до небесата, а в смирения Назарет, защото "което е високо у човеците, то е мерзост пред Бога", а презираното и унижаваното от тях е високо и скъпоценно пред Него. Самото име на Назарет при това изобразява висотата на добродетелите на Пречистата Дева. Защото, както в Своето Рождение Господ чрез Витлеем, което означава "дом на хляба", тайно предобразил това, че Той е Хлябът, слязъл от небето, за да насити човеците и за да им даде живот; така и в

Рождението на Своята Пречиста Майка Той чрез Назарет изобразява нейната висота. Защото наименованието “Назарет” означава цъфтящо, оградено, увенчано и съкровено място; и всичко това ясно предизобразява Пресветата Дева. Тя е цвят, процъфтял от неплодната и изсъхнала утроба; цвят - неповяхващ, винаги цъфтящ в девство; цвят - благоухаещ, родил благоуханието на Единия Цар; цвят, който принесе преблагоуханен плод - Христа, Господа Бога!

Тя е осветена от благодатта на слезлия върху Нея и осенилия Я Дух Свети и е по-свята от всички светии, понеже е родила “най-светото от всички светии Слово”. Тя е изключена от числото на грешните земнородни, бидейки чиста и непорочна; и не само, че Тя Самата е чужда на греха, но и грешните издига от техните беззакония, както се обръща към нея и Църквата: “радвай се ти, която извличаш от делата на тинята”! Тя е увенчана със слава и чест: увенчана е със слава, защото произрасла от царски корен, а увенчана е с чест, защото произлязла от архиерейски род. Увенчана е със слава, защото произлязла от целомъдрени родители; а е увенчана с чест, защото била почетена с благовещението и служението на архангела. Увенчана е със слава като - Майка Божия, защото какво може да е по-славно от това? Увенчана е с чест като -

Приснодева, защото кое може да е по-честно от това - да пребъдеш и след рождението дева? Увенчана е със слава, “по-славна от серафимите” като - серафимски възлюбила Бога. Увенчана е с чест, “по-честна от херувимите”, като - превъзхождаща херувимите в мъдростта и познанието на Бога; “а слава и чест и мир всекиму, който прави добро” - казва апостолът. Но ще се намери ли някой от земнородните по-добродетелен от Пречистата Дева? Тя спазила всички Господни заповеди, изпълнила цялата воля на Господа, всички Негови наставления опазила, всички Негови слова скрила в сърцето си, проявила към ближните си всякакви дела на

милосърдието. Поради това тя достойно е увенчана като Подателка на милост. Тя е и като някакъв тайник, защото пазела богатството на своето девическо целомъдрие толкова старателно, че дори и на ангела не поискала да го повери; защото, като видяла ангела, тя се смутила от неговите думи и размисляла - какво ли би трябвало да означава неговото приветствие. Всичко това Назарет предизобразил за Пресветата Дева, чрез своето наименование. И кой не ще каже, колко високо се издигнала тази скиния Христова, според добродетелите си и според Божиите дарования? Тя е висока, защото е дарувана от небето, макар и да се родила на земята от земнородни. - От небето, защото, както говорят някои от богопросветените мъже, архангел Гавриил, който благовестил на Захария за Йоановото рождение, благовестил и на Иоаким и Анна за зачатие на Пресветата Богородица и донесъл от небето преблагословеното ѝ име, казвайки на неплодната майка: "Анна, Анна! Ти ще родиш преблагословена Дъщеря, и ще се нарече името ѝ: "Мария". И така тя без съмнение може да бъде наречена свят град, нов Иерусалим, "слизащ от Бога, от небето", Божия скиния. Висока е тази Божия скиния, защото, като роди Царя Христа, тя се възвиси повече от серафимите. О, висота, труднодостижима за човешките помисли!

А каква е красотата на този мислен Христов палат! За това чуй същия този сладкогласен Йоан Дамаскин, който Я възпява така: "Тя е принесена на Бога, Царя на всички, облечена в благолепието на добродетелта, като със златна дреха; украсена е с благодатта на Светия Дух и славата ѝ е вътре в нея: защото, както славата на всяка жена е нейният мъж, който идва отвън, така - славата на Богородица е вътре в нея, тоест плодът на нейната утроба". И още говори Дамаскин, обръщайки се към нея: "О, Дево Богоблагодатна, свята Църкво Божия, която духовно съгради Сътворилият света, Премъдрият

Творец на света и се всели в нея! Не със злато, не с бездушни камъни е украсена тя, но вместо със злато, сияе с Духа, вместо скъпоценни камъни, има в себе си многоценния бисер - Христа". Това украшение на новата скиния е несравнимо по-прекрасно от благолепието на Соломоновия храм, в който били изобразени подобия на херувими, дървета и цветя. Но и в тази одушевена Църква, в Пречистата Дева, ясно се вижда херувимският образ; защото по своето херувимско житие тя не само била равна на херувимите, но и ги надминала. Ако Църквата има обичай да нарича някои светии херувими, пеейки: "Как да ви назовем вас, светии: "херувими" ли, тъй като върху вас почива Христос?"; то колко повече светата Дева-Богородица е достойна да се нарече "херувим", защото в нея Христос слезе със Своето тяло и Бог седна на пречистите ѝ ръце, като на престол, и Девата стана херувимски престол. Тя има в себе си и подобията на благоплодните дървета, като духовно стана плодовита маслина в Божия дом и цъфтяща палма, поради което и сега бива наричана "живоносна градина", когато Църквата пее: "Бог, Който (върши) чудеса, направи да произрасте за нас от неплоден корен живоносна градина - Своята Майка". Всичко това се говори за нейната духовна красота. Но тя не била лишена и от телесна красота, както за това свидетелстват много църковни учители - че по цялата вселена не е имало и не ще има такава прекрасна дева, каквато била светата Дева-Богородица, която, като видял, свети Дионисий Ареопагит щял да нарече "Бог", ако не бил познал вече преди това Бога, роден от нея. Защото Божествената благодат, с която тя била изпълнена отвътре, просиявала и върху нейното пресветло лице. Такъв палат пригответи за Себе Си Небесният Цар - палат, прекрасен по душа и по тяло, "като невеста, пременена за своя мъж"; при това, палат пространен: "утробата и по-пространна от небесата направи" и в нея се вмести "невместимият Христос Бог".

Царските палати обикновено се строят просторни, така че да могат да вместят в себе си не само царя, но и множеството предстоящи пред него слуги и прииждащите отвсякъде хора. Обширната скиния (обител) на Словото, Пречистата Дева, вмести в себе си не само Бог-Слово, като - Цар, но и нас - стичащите се към Вселилия се в нея Божии раби; Бог тя вмести в утробата си, а нас - в своето благоутробие. Избраният съсъд Божий, свети апостол Павел, движен от любовта, говори на своите възлюбени чеда: "сърцето ни е разширено. Вам не е тясно в нас". Но у кого от светиите може да се намери такова пространно благоутробие, подобно на - Марииното благоутробие в Бога? Тук се вмести и целомъдреният, а и грешният не се отхвърля. Каещият се има в нея своето място, а и за непокаялия се и отчаяния тя е отворено пристанище, подобно на това, както Ноевият ковчег бил пристанище не само на чистите, но и на нечистите твари. В нейното благоутробие свободно се приютяват всички скърбящи, обидени, гладни, странстващи, бедстващи, болни: защото не може да не бъде милостива тази утроба, която роди за нас благия Бог. Палатите на земните царе се охраняват от въоръжена стража, която не допуска вътре всеки, който желае да влезе в тях, но го задържа и внимателно разследва откъде и защо идва той. А одушевеният палат на Христа - светата Дева, макар че е обкръжена от херувими и серафими и от безчисленото множество на ангелите и светиите, но никой не е възпрепятстван да влезе в дверите на нейното благоутробно милосърдие, ако само поиска това: нито има стражи, които да отблъскват, нито воини, които да прогонват и да разследват кой за какво идва, но всеки влиза през тях безпрепятствено с молитвата си и приема дар, според благопотребното си прошение.

И така - да прибъгваме към милосърдието на Родената от неплодна утроба, с такова приветствие:

Радвай се, всенепорочна палато на Царя на всички! Радвай се, вместилище на Бог-Слово, на Когото, заедно с Отца и Светия Дух, и на Тебе - Дъщеря на Отца, Майка на Сина, Невеста на Светия Дух - ние, смъртните, възнасяме слава и чест, во веки! Амин.

Тропарь Рождества Пресвятой Богородицы

глас 4

Рождество́ Твое́, Богоро́дице Де́во,/ ра́дость возвести́ всей вселénней:/ из Тебе́ бо возсия́ Со́лнце пра́вды Христо́с Бог наш,/ и, разруши́в кля́тву, даде́ благослове́ние,// и, упраздни́в сме́рть, дарова́ нам живо́т ве́чный.

(Твоего Рождество, Богородице Дево, възвести с радост цялата вселена; от теб възсия Слънцето на правдата, нашият Христос Бог, и разрушил клетвата, даде благословение, и победил смъртта, ни даде живот вечен.)

Кондак Рождества Пресвятой Богородицы

глас 4

Иоаким и Анна поношения безчадства,/ и Адам и Ева от тли смъртныя свободистася, Пречистая,/ во святем рождестве́ Твоем. / То празднуют и людие Твой,/ вины́ прегрешений избавльшеся,/ внегда́ звати Ти:// непло́ды ражда́ет Богоро́дицу и пита́тельница Жі́зни на́шея.

(Със свято то твоє Рождество, Пречиста, Иоаким и Ана се избавиха от оскърбленията за бездетство, а Адам и Ева - от тлението на смъртта. Него празнуват и твоите люде, избавящи се от вината за прегрешенията, когато ти зоват: неплодната ражда Богородица и Хранителката на нашия

живот.)

Величание Рождеству Пресвятой Богородицы

Велича́ем Тя, Пресвятáя Дéво, и чтим святых Твои́х роди́телей, и всесла́вное сла́вим Рождество́ Твое́.

Молитва в день Рождества Пресвятой Богородицы

О, Пресвятáя и Богоизбра́нная Дéво, Влады́чице на́ша Богоро́дице, Небеси́ и земли́ Цари́це, на ра́дость и утеше́ние все́му от беспло́дных и безча́дных роди́телей Бо́гом дарова́нная! Родивши́ся Бо́жиим промы́слением, Ты разреши́ла еси́ непло́дствие ро́ждшия Тя, и ны́не непло́дное се́рдце моё плодonóстно сотвори́ предста́тельством Твои́м у Престо́ла Вседержи́телева, непло́дствовати же соде́лай мя злы́ми де́лы, гнелы́ми словесы́ и нечи́стыми помышле́ньми. О, Всеблаже́нная, да явлю́ся ча́до Бо́жие, добродéтелей благопло́дие при́сно принося́щее. Ты утоли́ла еси́ Пречи́стым Рождество́м Твои́м плач прамáтери на́шей Е́вы, и пра́ведныя роди́тели Твоя́ изба́вила еси́ поноше́ния безча́дства, и ны́не утоли́ плач и воздыхáния многоболéзненныя и грехолубóвныя души́ моея́ и изба́ви всех нас поноше́ния злосмра́дных дел на́ших, страсте́й безче́стия и от вся́кого порабо́щения вра́жескаго. Наипáче же да́руй нам, Пресвятáя Богоро́дице Дéво, во всесвётлый день Рождества́ Твоего́ чи́стым се́рдцем разумéти и па́мятовати, с коли́кою ра́достью и благодарéнием непло́дная утроба́ святы́я пра́ведныя Анны ноша́ше Тя, да и мы не то́чию словесы́, но наипáче де́лы свои́ми вы́ну бу́дем со умилéнием се́рдечном прославля́ти Тя, вопию́ще: Сла́ва прише́ствию Твоему́, Чи́стая. Сла́ва Рождеству́ Твоему́. Сла́ва де́вству Твоему́, Ма́ти Безневéстная. Купно́ же с Тобо́ю сподо́би нас непреста́нно сла́вити и велича́ти Всесвяты́й Плод

Твой, Слово воплощено, во чреве Твоем неопально носимо,
Ему же слава подобает, честь и поклонение, со Безначальным
Его Отцем, и с Пресвятым и Благим и Животворящим Его
Духом ныне и присно и во веки веков. Аминь.

ЧЕТИ-МИНУТЫ НА СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

Икона на Пресвета Богородица Курско-Коренна "Знамение"

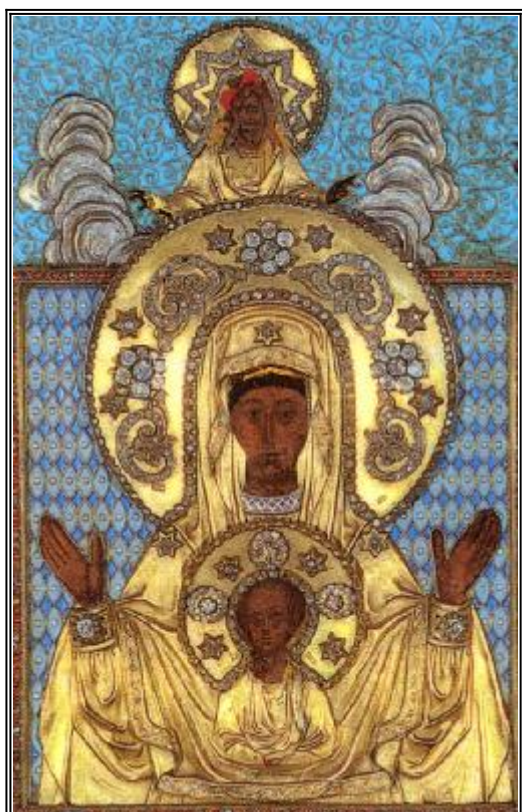

Първообраз на чудотворната икона на Пресвета Богородица Курско-Коренна "Знамение"

Курская икона «Знамение» Божией Матери — одна из древнейших икон Русской Церкви. В XIII веке, во время татарского нашествия, когда все Русское государство испытывало величай-

шее бедствие, город Курск, разоренный полчищами Батыя, пришел в запустение. Однажды в окрестностях города один охотник заметил лежавшую у корней дерева икону, обращенную лицом к земле. Охотник поднял ее и увидел, что изображение иконы подобно иконе «Знамение» Новгородской. Одновременно с явлением этой иконы совершилось и первое чудо. Как только охотник поднял святую икону с земли, тотчас на месте, где лежала икона, с силой забил источник чистой воды. Это произошло 8 сентября 1295 года. Охотник не решился оставить икону в лесу и, построив на месте обретения небольшую деревянную часовню, поставил в ней новоявленный образ Богоматери.

Вскоре об этом узнали жители города Рыльска, расположенного неподалеку, и стали посещать место явления для поклонения новой святыне.

*Фрагмент от първообраза
на чудотворната икона на
Пресвета Богородица
Курско-Коренна "Знамение"*

Икону перенесли в Рыльск и поставили в новом храме в честь Рождества Пресвятой Богородицы. Но икона пробыла там недолго, чудесным образом она исчезла и возвратилась на место своего явления. Жители Рыльска неоднократно брали ее и относили в город, но икона непостижимым образом возвращалась на прежнее место. Тогда все поняли, что Богоматерь благоволит к месту явления Своего образа.

Ежегодно в пятницу девятой недели после Пасхи икона «Знамение» торжественно с крестным ходом переносилась из курского Знаменского собора на место ее явления в Коренную пустынь, где она и оставалась до 12 сентября, а затем снова торжественно возвращалась в Курск. Этот крестный ход был установлен в 1618 году в память перенесения иконы из Москвы в Курск и в воспоминание ее первоначального явления.

Особая помощь Божией Матери через эту икону связана с важными событиями в истории России: освободительной войной русского народа во время польско-литовского нашествия 1612 года и Отечественной войной 1812 года.

Тропарь Пресвятой Богородице пред иконой Ея «Знамение»
Курская-Коренная

глас 4

Яко необоримую стѣну и истѣчник чудес/ стяжавше Тя раби
Твои,/ Богородице пречистая,/ сопротивных ополченія
низлагаем. / Темже молим Тя:/ мир граду Твоему даруй// и
душам нашим велию милость.

(Перевод: Как нерушимую крепость и источник чудес,
обретя Тебя, рабы Твои, Богородица Пречистая, врагов
ополчения повергаем. Потому и молимся Тебе: мир городу
Твоему даруй и душам нашим великую милость.)

Кондак Пресвятой Богородице пред иконой Ея «Знамение»
Курская-Коренная

глас 4

Честнаго образа Твоего знамение/ празднующе людие Твой,
Богородительнице,/ имже дивную победу на сопротивныя
граду Твоему даровала еси. / Темже Тебе верою взываем://
радуйся, Дево, христиан похвало.

(Перевод: Почитаемого образа Твоего явление празднуем,
люди Твои, Богородительница, им же Ты даровала
удивительную победу над противниками городу Твоему.
Поэтому с верой взываем к Тебе: «Радуйся, Дева, слава и честь
христианская».)

Величание Пресвятой Богородице пред иконой Ея
«Знамение» Курская-Коренная

Величаем Тя,/ Пресвятая Дево,/ и чтим образ Твой честный,
имже показала еси// преславное знамение.

Молитва Пресвятой Богородице пред иконой Ея «Знамение»
Курская-Коренная

О, Царице Небесная! Кто изочтёт великое множество чудес
Твоих, кто исчислит вопли молитвенных прошений, токи
умилённых слёз, благодарных воздыханий, пролитых пред
иконою Твоею. Овёяна убо вся она скорбию народною, плачем
угнетённых и радостною хвалою утешенных. Припадаху к ней
людие, понёсшие агарянское иго, плакаху Москва в смутное
время, взываше Курск в нашествие вражеское. Вопияше вся
область во дни смертоносных болезней и бед, и вся скорби на

ра́дость прелага́ла еси́. Тёмже и ны́не благослови́ зёмлю Ру́сскую. Спаси́ от греха́, поги́бели и собла́знов страну́ на́шу. Изле́й благода́ть на тру́д земледельческий и на всякое благо́е начинáние общест́венное. Помяни́, Пресвята́я Де́во, по и́мени всéх предстоя́щих и моля́щихся и вся́ лю́ди, трéбующия Твоего́ утешéния, по́моци и милосéрдия. Ты́ у́бо véси та́йная серде́ц на́ших. Тёмже всéм по потре́бе их проше́ния испóлни. Изря́днее же заблúждших обрати́ к пока́нию, на́с же всéх умудри́ свéтом Ева́нгельския любви́ и до́брых де́л. Архипáстыри и пáстыри и вся́ véрныя в Правосла́вии до сме́рти твёрды покажи́, в Цáрство Небéсное упра́ви и со Христóм жи́ти сотвори́ во véки веко́в. Ами́нь.

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Против ереста на новостилието

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО

ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА

**ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО**

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО